

Goigs en lloança de nostra senyora Santa Maria de l'Assumpció, titular i patrona de la parròquia i terme de Montmeló

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Montmeló

Coordenades:

Latitud: 41.550097591956
Longitud: 2.2491931915283
UTM Est (X): 437383
UTM Nord (Y): 4600098

Classificació

Número de fitxa 08135 - 95
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Autoria de l'element: Lletra de Mn. Salvador Misser, pvre.; música del Dr. Joan Mª Aragonès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Goig lloança de nostra senyora / Santa Maria de l'Assumpció / Titular i patrona de la parròquia i terme de Montmeló on es canten per la seva festa i diuen així:

Primera columna:

Entrada / Tota la feligresia / Us invoca a Montmeló: / Cap al cel, Santa Maria, / Per al món sigueu la guia / L'hora de prostració.//

I

Dels Apòstols, al Col·legi / Us trobà l'Esperit Sant / President en el tron regi / Amb l'Església al voltant; / Presidiu-la avui en dia / En la vostra Assumpció. Cap al cel...//

II

Si per vós ens ve la vida, / Perquè va vèncer el pecat / I la mort té foragida, / No us deté en captivitat / Ni el pecat ni l'agonia / Que ens duren corrupció. Cap al cel...//

III

Crida vostra hora suprema / Els Apòstols en aplec: / Sobre el tàlem, diadema / Nupcial, ben frec a frec, / Duu l'Espòs, que ans us cobria / I ara us porta etern guardó. / Cap al cel...//

IV

L'Esperit àngels abranda / Que us emporten cel amunt... / Rep Tomàs la blava banda

Del cinyell, quan no hi ve a punt, / I al sepulcre l'ambrosia / Copsen d'incorruptió. / Cap al cel...//

V

A mil·lenis lluny, presència / Mostra humana aquest indret: / Bes dels ritus és referència

Que, al tossal, veure permet, / I al senyal pagà d'un dia / Fan tres creus successió. / Cap al cel...//

VI

Àdhuc sagna el testimoni, / Dos-cents anys sota del torb, / Qua, a Efès, pels Pares soni

Vostra glòria. Per l'ull orb / En la fe, és llum que irradia / De Salut dimensió. / Cap al cel...//

VII

Fou llavors quan la diada, / D'Orient a l'Occident, / Per l'Església fixada / -quinze d'agost- va en creixent. / I el vell títol s'estenia / Amb la fe en difusió. / Cap al cel...//

Segona columna:

VIII

Encerclats de romanalles / Pels planells del ric Vallès, / Tot diu que a les acaballes / De l'Imperi ja haurà
après / D'enfilar secular via / La fidel tradició. Cap al cel...//

IX

Amb els màrtirs ara alterna / Vostra excelsa titular: / La fe nova, com llanterna / Va passant de llar en llar. /
Rera el temps de morerira / Revé l'advocació. / Cap al cel...//

X

Sant Pere de les Puel·les, / El nou-cents quaranta-cinc, / Amb dotacions i cel·les / Aquest terme rebé en finc.
/ La façana amb sa grafia / Fa al cenobi al·lusió. / Cap al cel...//

XI

També el mer i mixt imperi / Costejà Joan Primer, / A Abadessa i asceteri / De l'Apòstol primicer; / Mes
Martí l'Humà establia, / Règia, altra caució. / Cap al cel...//

Tercera columna:

XII

Pignorant el patrimoni, / Ell, per mort del fill Martí, / -sens que tant va-i-ve hi consoni- /

Passa el terme al monestir. / De Vicent Ferrer fent via / Duu un miracle versió. / Cap al cel...//

XIII

Rera el Príncep de Viana / Guerrejà amb Joan Segon; / Llança esglais, la sang desgrana / Aquí l'un i l'altre
front. / Ben sovint el poble explica / Ser fidel a un bé major. / Cap al cel...//

XIV

L'any següent que es troba Amèrica / Agregà Ferran Segon / D'aquest terme – en l'esotèrica / Unió d'un
doble món- / A la gran Corona pia / Tota jurisdicció. / Cap al cel...//

XV

Un florit rectorologi / Hi serveix segles de torn... / Que la fe per segles gogi / De no caure en cap suborn; / I
al martiri conduïa / Cap al cel un bon pastor. / Cap al cel...//

XVI

Rera el trenta-nou, / el temple vell romànic refloreix; / A pleret tothom contempla / L'ampla allau que es
succeeix, / De immigrants, que el Sud envia / I en fa vint d'un Montmeló. / Cap al cel...//

XVII

A tots mostra, amb vius estigmes, / De la història el resum / L'àbsis, hieràtic d'enigmes, / Que un mil·leni ja
consum: / De través la nau que, un dia, / Abatrà el barroc d'inflor. / Cap al cel...//

XVIII

L'existència d'un poble / Des del cel, Mare de Déu, / Feu la vostra. Vetlleu, noble, / La fillada en vida breu.
/ Deu-li, avui, deler i un dia / La glorificació. / Cap al cel...//

TORNADA

Sou sendera on es refia / El peu del caminador. / Cap al cel, Santa Maria, / Per al món sigueu la guia /
L'hora de prostració.

Y Maria ha estat assumpta al cel, Al·leluia / R Se n'alegren els àngels i Enalteixen el Fill de Déu. Al·leluia.

Déu omnipotent i etern, que heu exalçat la immaculada verge Maria, Mare del vostre Fill, en cos i ànima al cel; concediu-nos, us ho preguem, que tot delint-nos sempre per les realitats divines, arribem a participar amb ells de la seva glòria al cel. Us ho demanem per mateix Crist, Senyor nostre – R Amén.

Lletra: Salvador Misser, pvre – Música: Dr. Joan Mª Aragonès – Gravat antic.

Observacions:

Aquests goigs s'editaren amb motiu de la festivitat de la patrona de la parròquia, el 15 d'agost de 1980, quan era rector mossèn Ferran Bueno.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la *Crònica de Ramon Muntaner* (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els *Goigs de Nostra Dona*, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs, tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-los a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563) de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques.

El gran moment de creació dels goigs és el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites es doten d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Document original: Biblioteca Universitat Jaume I. Col·lecció de Goigs de Matil...](#)

TITULAR I PATRONA DE LA PARRÒQUIA I TERME DE MONTMELÓ

Y Maria ha estat assumpta al cel, Al·luia

R Se n'alegren els àngels i enalteixen el Fill de Déu. **AH**eluisa

XVIII
L'existència d'un poble
des del cel, Mare de Déu,
feu-la vostra. Vetlleu, noble
la fillada en vida breu.
Deu-li, avui, deler i un dia
la glorificació.

enalteixen el Fill de Déu. Al

Lletra: Salvador Misser, pvre - Música: Dr. Joan M. Aragonès - Gravat antic*

INTRODUCCIÓ

To-ta la fe-li-gre-si-a us in-vo-ca Mont-me-ló: Cap al cel, San-ta Ma-

ri-a, per al món si-gueu la gui-a l'ho-ra de pros-tra-ci-ó. Dels A-pòs-tols, al Col-

le-gi us tro-bà l'Es-pe-rít. Sant pre-si-dint en el tron re-gi amb l'Es-gle-sia al vol-

TORNADA

tant; pre-si-diu-la, a-vui en di-a en la vos-tra As-sump-ci-ó. Cap al

ESSENT RECTOR MOSSEN FERRAN BUENO
S'EDITEN AQUESTS GOIGS AMB MOTIU DE LA FESTIVITAT DE LA
PATRONA DE LA PARROQUIA
MONTMELÓ 15 D'AGOST DE 1980.

Dip. Legal: B. 25256-1980

Albis, s.l., Barcelona

